

[Udenrigsministeren.]

nistrativ praksis uden at forelægge den for rigsdagen, men der er nogle særlige bestemmelser, der gør det ønskeligt, at rigsdagen ratificerer overenskomsten, idet jeg skal føje til, hvad jeg allerede har sagt, at rådet på medlemsstaternes territorium ifølge artikel VII har ret til enhver lettelse, som er nødvendig for udførelsen af dets funktioner, alt i overensstemmelse med den gældende lovgivning. I denne henseende gælder, hvad det høje ting jo ved, her i landet lov nr. 72 af 7. marts 1952 om rettigheder og immuniteter for internationale organisationer. Efter denne lovs § 1 kan der ved traktat indrømmes en række nærmere angivne organisationer og institutioner, bl. a. De Forenede Nationer og Det europæiske Råd, særlige rettigheder og immuniteter, som er nødvendige for opfyldelsen af organisationens formål og for sikringen af den uafhængige udførelse af de dermed forbundne hverv. Foruden de udtrykkeligt opregnede organisationer og institutioner skal samme rettigheder kunne tilstås sådanne andre internationale organisationer, som Danmark er eller senere med rigsdagens samtykke måtte blive medlem af, og det er denne udformning af loven, der bevirker, at det er rigtigt og nødvendigt at indhente rigsdagens samtykke til overenskomsten.

Som anført i slutningen af bemærkningerne til forslaget til rigsdagsbeslutning må det anses for en naturlig konsekvens af bestemmelserne i artikel I om rådets formål, at rigsdagens godkendelse af den foreliggende overenskomst også indebærer en godkendelse på forhånd af Danmarks medlemskab af det internationale atomforskningslaboratorium eller andre lignende organisationer, som det med dansk tilslutning måtte blive vedtaget at oprette som resultat af rådets arbejde. Men jeg vil dog gerne pointere, for at der ikke skal være nogen misforståelse, at det ikke hermed er tanken at foregribe rigsdagens stilling til spørgsmålet om udgifterne ved deltagelsen i oprettelsen og driften af laboratoriet eller andre institutioner. Det er en selvfølge, at ingen regering endeligt og med bindende virkning kan træffe beslutning om dansk deltagelse i en organisation som omhandlet i den foreliggende overenskomsts artikel I og artikel III, punkt 2, forinden den har sikret sig, at de fornødne midler til dækning af Danmarks eventuelle økonomiske forpligtelser ifølge vedkommende internationale aftale vil blive bevilget.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale

forslaget til hurtig vedtagelse i dette høje ting.

Ernst Christiansen: Det foreliggende forslag til rigsdagsbeslutning er jo dels et forslag om, at rigsdagen skal godkende det forslag til overenskomst, som her foreligger, dels et forslag om godkendelse af de overenskomster, der måtte blive en konsekvens af det råds oprettelse, som er forudsat i overenskomsten. Nu har den højtærede udenrigsminister oplyst, at det sidste skal forstås sådan, at regeringen i hver given situation vil sikre sig det nødvendige tilsagn fra rigsdagen om de hertil fornødne bevillinger.

På mit partis vegne skal jeg anbefale forslaget til vedtagelse. Det drejer sig jo her om et område, for hvilket der er stor interesse, et område af videnskaben, der så nogenlunde er et lukket land for de allerfleste af os. De allerfleste af os har det sådan, at vi kun i meget begrænset omfang er i stand til at fatte, hvad hele dette kolossale arbejde med atomproblemerne kan føre til. Men så meget tror jeg vi alle er klar over: at atomforskningen, hele arbejdet med atomkraftens anvendelse, har åbnet helt nye perspektiver. Den amerikanske atomenergikommission har foretaget en opgørelse med hensyn til de ressourcer, jordkloden har af kul, olie og uran. Tallene, som naturligvis er skønsmæssige, viser, at medens ressourcerne med hensyn til kul og olie må siges at være begrænsede, når man ser hundrede år frem i tiden, er uranforekomsterne af betydeligt større omfang og vil kunne tilføre jorden og dens beboere helt nye og meget store muligheder på en række felter.

I dag læser vi i aviserne, at der vil blive lagt køl til den første atomdrevne undervandsbåd, og atomdrevne skibe vil vel heller ikke være noget fjernt fremtidsperspektiv. For min lægmandsforstand står det sådan, at med den videnskabelige indsats, der er gjort med hensyn til atomproblemerne, og med alt det arbejde, der ivoerigt er gjort, står vi overfor noget nyt og meget stort, som vil danne epoke i menneskehedens historie. Jeg kunne fristes til at bruge de ord, at vi er gået ind i en atomalder. Forsåvidt er det lidt af en mærkedag, for i dag er det første gang, atomalderen sætter sit spor i den danske rigsdags forhandlinger — i form af dette forslag til rigsdagsbeslutning. Det mærkes jo ikke meget af os i dag, men det er dog muligt, man senere en dag vil notere det. Det ville have været morsomt, hvis man på en væg i en hule kunne have set,